

Исус Христос е същият вчера днес и до века (Евр. 13:8)

Вестник на Мисията

октомври 2017

Най-сърдечно поздравявам всички вас, истински вярващи на Библията, от всички държави и езици в скъпоценното и свято име на нашия Господ и Изкупител Исус Христос с думите от 1 Тимотей 6:14-15:

да пазии тая заповед чисто и безукорно до явлението на нашия Господ Исус Христос, което своевременно ще бъде открито от блажения и единствен Властител, Цар на царстващите и Господ на господстващите...

Това е едно от най-важните места в Писанието, което се отнася към даденото от Бога поръчение преди завръщането на Христос. Тук се говори за изпълнение на Божието поръчение, което ще продължи до изявяването на Господ Исус Христос, и то трябва да бъде извършено без недостатъци.

Без призвание няма поръчение, и без поръчение няма послание. Възможно ли да бъде изпълнено Божието поръчение? Да, с Божията помощ. За Ной има написано, че той извършил всичко според, както му е заповядал Бог (Бит. 6:22). Мойсей и Арон също са направили, както им е заповядал Господ (Изм. 7:6,10-20). Илия е казал: **«Господи, Боже Авраамов, Исаков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти си Бог в Израиля, и аз Твой слуга, и че според Твоето слово аз сторих всички тия неща»** (3 Цар. 18:36).

Йоан Кръстител е казал за служението си тези думи от Ис.40:3 **«Аз съм "глас на едного, който вика в пустинята; Прав правете пътя за Господа", както рече пророк Исаия»** (Йоан 1:23). Самият Господ е казал за него: **"Това е онзи, за когото е писано: "Ето, аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, Който ще устрои пътя Ти пред Тебе"** (Мал. 3:1, Мат. 11:10).

Когато Господ дава определени поръчения, свързани с планът на изкуплението, Той дава също сила и благодат за да бъдат изпълнени с точност.

Павел свидетелствуваше така: **„Затова, царю Агрипо, не бях непокорен на небесното видение... Но с помощта, която получих от Бога, стоя до тоя ден та свидетелствувам и пред скромен и пред високопоставен, без да говоря нищо друго освен това, което пророците и Моисей са говорили, че щеше да бъде"** (Деян. 26:19,22).

Изреча **"нищо друго"** е много важен, тъй като от самото начало на Новия Завет се говори за изпълнение на всичките пророчества и обещания от Стария Завет. След славното Си възкресение нашия Господ Го потвърждава: **"Тия са думите, които ви говорих, когато бях още с вас, че трябва да се изпълни всичко, което е писано за Мене в Моисеевия закон, в пророците и в псалмите"** (Лука 24:44).

В настоящото време трябва да се изпълни всичко, което е било предизвестено за периода от време преди завръщането на Христос, също и обещанието, което Бог е дал в Малахия 4: 5 **"Ето, аз ще ви изпратя пророк Илия..."** Нашият Господ след служението на Иоан Кръстител потвърждава в Мат. 17:11 и Марк 9:12 това обещание, като нещо, което

трябва да стане в бъдещото: **"Наистина Илия иде, и ще възстанови всичко."** И то се изпълни в неповторимото служение на Уилям Бранхам. Той донесе на народа чиста Божия Библейска вест, според казаното му на 11 юни 1933 г. от свръхестествената Светлина. Също той изпълни и онова поръчение, което му беше дадено от Господа на 7 май 1946 г., че трябва да благовестува на народите чрез получената дарба Божее изцеление.

Също и аз извършвам поръчението, дадено от Господа на 2 април 1962 г. по време на призоваването ми. Аз проповядвах Божието слово (2 Тим. 4:1-5) и раздавах духовна храна (Мат. 24:45-47), както ми беше поръчано. В 1 Кор. 4:1-2 апостола пише за призиванието си: **"Всеки човек така да ни има като служители Христови и строители на Божиите тайни. А това което се иска от строителите е всеки да се намери верен"**.

Сега е периода преди завръщането на Христос, през който се проповядва откритото, пълното и чистото Слово, също и цялото Божие решение. В Ефес.5 гл. Павел дава указания за ежедневието в живота на изкупените, и показва какво извършва изкупителното дело на Христос във вярващите, които са приели всяко едно поучение на Словото: **"...за да я освети, като я е очистил с водно умиване чрез словото"** (Ефес. 5:26). Това пълноценно умиване в Божието слово, след което не остава нито петно, нито недостатък, толкова е важно, колкото и пълноценното опрощение, примирение и оправдане чрез Христовата кръв (Рим.5:9). Последното служение трябва да включва в себе си дялове на: благовестие, поучение и пророчества. И пред Бога то трябва да бъде без недостатък, за да може Господ да изпълни следното: **"...за да я представи на Себе Си църква славна, без петно, или бръчка, или друго такова нещо, но да бъде света и непорочна"** (Ефес. 5:27). Да, и резултата на последната вест на Словото ще бъде такъв: Църката-невеста ще бъде чиста Невеста на Словото, без недостатък.

Първо се говори за извикване на вярващите от всяка религиозна бъркотия. Това е заповедта на Господа: **"Излезте изсред тях и отделете се"**, казва Господ, **"И не се допирайте до нечисто..."** (2 Кор. 6:14-18). И веднага следва освещението от словото на истината (Йоан. 17:17), за която се молил нашия ГОСПОД: **"Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина"**. Заповедта за часа е приготвянето на истински вярващи за грабването, **при завръщането на Христос, „което своевременно ще бъде открито от блажения и единствен Властител..."** (1 Тим. 6:15). **И това време наближи!**

«...за да утвърди сърцата ви непорочни в светост пред нашия Бог и Отец при пришествието на нашия Господ Исус с всичките Негови светии» (1 Сол. 3:13).

Павел е написал: **"А ние сме длъжни винаги да благодарим на Бога за вас, възлюбени от Господа братя, загдето Бог отначало ви е избрал за спасение чрез освещение на Духа и вярването в истината."** (2 Сол. 2:13). Амин.

Брат Бранхам е казал в проповедта си от 25 ноември 1965 г.: **"Вие сте чиста, добродетелна и безгрешна Невеста на Сина на Живия Бог. Всеки един мъж и всяка една жена, които са новородени от Божия Дух и измити в кръвта на Исус Христос, те вярват на всяко едно Божие слово. Те са в положение, че сякаш никога не са грешили. Вие сте съвършени чрез кръвта на Исус Христос!"**

Ако някой приложи нещо, или отнеме...

11 юни 2017 г. споменавахме по време на интернационално събиране в Брюксел за посланието, дадено на брат Бранхам на 11 юни 1933 г.

На 12 юни 2017 г. си спомних разговора с брат Бранхам на 12 юни 1958 г. в гр. Далас (Тексас), на края той ми каза: "Брат Франк, ти с това послание ще се завърнеш в Германия". Веднага след тази беседа в Далас, брат Бранхам в началото на проповедта си "Ние много искаме да видим Исус," каза: **"Тъкмо сега един мъж от Германия ме прегърна. Там ние имахме всяка вечер средно по десет хиляди обръщания (обръщания чрез покаяние - бел. на преводача), а общо петдесет хиляди."**

По време на проповедта също той говореше за свърхестествената Светлина, която беше снимана в най-различни места, и каза: **"Тук има един мъж от Германия, той беше там, когато немската камера три пъти я засне."**

Снимката от събранието на проповедници със Светлина върху главата на брат Бранхам може да я видите в интернетa. Така е, аз съм свидетел на неговото особено служение, което видях и чух.

И тъй като в текста на поръчението от 11 юни 1933 г. беше извършена подмяна с тежки последици, затова ние тук още веднъж ще посочим точният му буквален текст, и за сравнение също и променената му формулировка.

Оригиналът е: **"Както Йоан Крестител беше пратен преди първото пришествие на Христос, така и ти ще бъдеш пратен с послание, което ще предиде второто пришествие на Христос".**

И както гласът го каза от свърхестественият облак, също така и брат Бранхам го повтори 55 пъти. И за да го приемат сериозно избраните и да вярват на това, ще подчертаем, че няколко пъти, също и на 10 февруари 1960 г., той е казал: "Това не е, че аз съм предтеча, но посланието ще бъде предтеча."

За съжаление, тази съкратена формулировка беше разпространена скоро след заминаването му: **"Както Йоан Крестител беше пратен преди първото пришествие на Христос, така и ти ще бъдеш пратен преди второто пришествие на Христос"**. Тук отсъства главната дума "послание", и трябва още повече да се подчертае тук, че никой няма право да променя истинския буквален текст на поръчението.

На 7 май 1946 г. от небесният пратеник беше му казано: **"Не се бои, аз съм изпратен към теб от Божието присъствие за да ти кажа, че раждането ти и особенния ти живот са длъжни да посочат, че ще ти бъде дадена дарба Божие изцеление за народите на света."** Това ни напомня Лука 1:19, когато ангела извести на Захария за раждането и служението на Йоан Крестител: *"Аз съм Гавриил, който стои пред Бога; и съм изпратен да ти говоря и да ти благовестя това"*.

И двете поръчения, дадени на брат Бранхам, трябва да бъдат подредени според Библията: първото е свързано с посланието, което е пратено преди второто Идване на Христос; а второто е свързано със служението му на благовестител. Човекът, пратен от Бога, и двете поръчения ги изпълнил. Брат Бранхам, бидейки упълномощен от Бога и надарен с дарба изцеления, пътувал по континенти и проповядвал на евангелизации в различни държави.

Както в служението на нашият Изкупител, така и в служението на брат Бранхам, ставали спонтанни изцеления: слепите проглеждали, парализираните са можели да вървят, глухите са започвали да чуват.

Така, през 1946 г. се започва световно пробуждане за изцеления. Преди молитвата си за болните той най-малко 280 пъти е казвал думите на нашия Господ: *"Истина, истина ви казвам, не може Синът да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно и Синът го върши"* (Йоан 5:19).

Също е имал видения относно това, какво Бог ще извърши, и ги казвал на всеки, които са били в опашката за молитва, и ги подвърждавал с думите "Така казва Господ". Това съм го преживял лично по времето на онези събирания.

Бог всичко водеше по такъв начин, че от самото начало можех да подреда според Библията онова, което се отнасяше към Божието решение. Написаното Божие слово е моят абсолютен от самото начало, и остава до вечни векове. Самият Господ ми е поръчал да проповядвам Божието слово така, както то е написано. И относно Посланието (Вестта) се има предвид едно изключително Библейско проповядване, което трябва да бъде абсолютно без грешки и без недостатъци.

Брат Бранхам на 28 ноември 1965 г. е казал: **"Вие никога не трябва да оставяте настрана Словото. Вие сте длъжни да оставате със Словото в съответствие така, както то е написано. Проповядвайте го в точно така, както е написано. То е Божие слово, то е Бог. Бог и Словото Му – е едно и също"**.

Още и на 19 септември 1965 г. той подчерта в една проповед: **"Никога вие не трябва да приемате нещо, ако то не е точно написано, както е в Божието Слово. Вие трябва да оставате винаги в съгласие със Словото."**

За съжаление, при точното проповядване на чистото Слово според Божието поръчение, също имаше и различни тълкувания. Братята, които се позовават на брат Бранхам, успели да направят така правдоподобни тълкуванията си, и да отвличат учениците да станат техни последователи (Деян. 20:30). Изразите на пророка се тълкували и се преподнасяли като

учение. Винаги така се появявали нови групи. Никога аз не съм взимал участие в дискутирането на цитатите, защото те произвеждат само раздори (Рим. 16:17).

Трагедията не е в това, че брат Бранхам някога е говорил неща мъчни за разбиране, а в това, какво са направили братята с неговите думи (2 Петр. 3:16). Дори и онова, което е казал брат Бранхам в проповедта "Грабването", неправилно се тълкува, че Господ вече слиза с вик за пробуждане. Този вик от 1 Сол. 4 гл. се отнася към възкресението на мъртвите в Христа, но не се отнася към живеещи сега. По време на Неговото завръщане всичко ще стане така, както е било написано в 4 глава от 13 до 18 стих. **"...Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всякога с Господа"** (1 Сол. 4:16-17). Същото може да видим и в 1 Кор. 15:45-58.

А викът за пробуждането, който сега се чува чрез посланието, е към живеещите, и е записан в Мат. 25 гл.: **"Ето младоженецът иде, излизайте да го посрещнете"**. Всичките девиги чуват този вик, и излизат да посрещнат Младоженеца.

В Мат. 13 гл. намираме притчата за Сеяча, Който е посял доброто семе на нивата Си. Нашият Изкупител в тази притча е казал: "...когато спяха човеците, неприятелят му дойде и пося плевели между житото, и си отиде (Мат. 13:25). На учениците Си е обяснил тази притча така: **"Сеячът на доброто семе е Човешкият Син; нивата е светът; доброто семе, това са чадата на царството; а плевелите са чадата на лукавия."**

Същото се случва и в нашето време: първо беше посято Божието слово като добро семе и след това врагът успя да посее семето на тълкувания помежду пшеницата. Това се е случило, когато девигите се изморили, и духовно са заспали. Обаче пшеницата си остава пшеница, а плевелите си остават онова, което са.

С тези два вида семе всичко се връща към Каин и Авел: единия е мразил, а другия е бил намразен.

А който мрази брата си той е в тъмнината и в тъмнината ходи, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му (1 Йоан. 2:11; 3:7-15). Може да се каже и така: който няма брат като Каин, той не може да бъде Авел.

Обаче тук също се отнасят следващите предупреждения: При всекиго, който чуе словото на царството и не го разбира, дохожда лукавият и грабва посеяното в сърцето му" (Мат. 13:19). Тук е много е важно да вярваме всяко едно слово и да го разбираме, иначе врагът ще го открадне, и ще посее тълкуването си. Господ е попитал учениците Си: **"Разбрахте ли всичко това? Те Му казват: Разбрахме"** (Мат. 13:51).

Кой днес може в действителност да отговори с "Да"? Кой е разбрал всичко правилно, което е било проповядвано според Божието поръчение, и е написано в Божието слово? Чири очи и уши са блаженни? Всички девиги са заспали, които очаквали идването на Младоженеца, и те всички се пробудили: обаче само разумните заспиват със семето на Словото, и също с него се събуждат. И тъй като те си носили в съдове масло, т.е. са черпили от пълнотата на Духа, те са били готови, и ще влязат на брачната вечеря. А неразумните са позволили врагът да ги излъже (2 Кор. 11:3-4), и те ще чукат пред затворената врата (Мат. 25:11-13).

Господ Исус, казвайки за Своето Пришествие, призовава ни да бъдем будни: **"Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ"** (Мат. 24:42).

"Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние" (2 Петр. 3:9).

Този стих на Писанието еднозначно отхвърля лъжеучението, че времето на милостта е приключило, и че Кръвта я няма повече върху престола на милостта.

Сега все още е времето на милостта, и Господ все още призовава към покаяние и към изход от всякакво духовно объркване.

Слава на Бога, че ние все още живеем в денят на спасението (2 Кор. 6:2). Лъжеучителите, които преподнасят собствени тълкувания върху това, което е проповядвал брат Бранхам, намират слушане само от неразумните девици. Трябва още веднъж да се подчертае с акцент: всичко това го оставете настрана, без значение кога и къде е било казано! И нищо не добавяйте към написаното Божие Слово!

Брат Бранхам е открил под ръководството на Святия Дух всичките скрити тайни. Неговото неповторимо служение свърши, за което цялата благодарност е на Бога. В действителност на него му е било открито всичко за Божия план на изкуплението: за Божеството, за кръщението, за вечерята, за онова, което в действителност е станало в Едемската градина при грехопадението; и за цялото откровение, също и за седемте печата му е било дадено.

Онова голямо преживяване на 28 февруари 1963 г., когато се е появил свръхестествен светъл облак, и седем силни гръмове, придружени със земетресение, които разтърсили целият регион в „Сансет Монтане," - това е било за брат Бранхам от особено значение във връзка с откриването на седемте печата.

Затова той отново и отново споменавал за онези седемте гръмове. А от Откр. 10:3 седемте гръмове ще проговорят със своите си гласове само тогава, когато ГОСПОД като Ангел на завета ще слезе от небето, облечен в облак и с дъга на главата Си.

Когато брат Бранхам проповядвал за печатите през март 1963 г., нищо в реалност не е станало според написаното за печатите.

И през март 1963 г. Агнеца не е оставил трона, и Кръвта на Новия завет не е била отнета от престола на милостта в Свята святых. Брат Бранхам само е повторил онова, което апостол Йоан е видял на острова Патмос и го записал, и след това той проповядвал за даденото му откровение.

По такъв начин той е могъл да изяви и подреди успоредно към Църквата и организациите, онези яздеци в първите четири печата като антихриста в четирите му етапи на развитието, който е ездещия върху четирите различни коне.

При петия печат той е показал, че става дума за еврейските мъченици, които говорят за съд и въздаване. Брат Бранхам в тази връзка споменава даже Адолф Айхман, който бил главния виновник за убийствата в Холокоста на 6 милиона евреи.

Пророкът правилно е подредил и шестия печат (Откр. 6:12-17), т.е. отново периода на времето на скърбта, защото ГОСПОДНИЯ ден ще настъпи, когато слнцето се превърне в тъмнина, и луната в кръв (Иоил 3 гл.; Деян. 2:20).

В Откр. 7:1-8 се говори за 144 000 евреи от 12 -те Израилеви племена, които тогава ще бъдат запечатани. В стиховете 9-17 е показано безбройно множество от всичките

народности и езици, които са дошли от голямата скръб, и са опрали дрехите си в кръвта на Агнето.

Когато се отвори седмия печат в 8 глава се появяват седемте ангела, които стояха пред Бога и, на които се дадоха седем тръби, и се приготвиха да затръбят, да донесат наказания върху земята. В 8 и 9 глави виждаме, какво става върху земята по време на 6-те тръбни наказания. В 10 глава Ангелът на завета с клетва предизвестява напред какво ще стане, когато седмият Ангел на съда ще затръби, тогава ще *"се изпълни тайната на Бога."*

Предизвестеното в Откр. 10:7 идва в изпълнение в Откр. 11:15: "И като затръби седмият ангел, станаха силни гласове на небесата, които казваха: **"Световното царство стана царство на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува до вечни векове"**.

Резултатът на последното послание

"...защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа. Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа" (2 Кор. 11:2- 3).

Това изглежда странно, че Павел в стрежа си да представи на Христос чиста девица, е помислил за измамата на Ева. Брат Бранхам видял в едно видение и църквата, и Невястата. Той видял как църквата е била водена от магьосница, и е станало религиозно съблазняване. Също той видял и Невястата как тя се е препънала, и изгубила ходенето си със строева крачка според Словото. Но след това той вижда как чрез корекция тя се връща отново в редици, и се движи със строева крачка. Това става сега в целия свят, когато ние изцяло се измиваме в банята на Божието слово. Истинската вест на Словото няма да се върне обратно празно, но ще изпълни Църквата-Невяста с онова, за което е била изпратена.

Неразумните ще останат духовно върху пътя на предтечата, а разумните ще вървят с Изкупителя целия път чак до края.

Разумните са благодарни и се радват, че верният ГОСПОД неоднократно със звуков глас говореше на верният Си слуга (Мат. 24:45-47) и му даваше директни приятели на Бог, но те минават покрай онова, което Бог извършва в настоящото време (Деян. 13:41). Неразумните вярват, че пророка отново ще дойде, и още в някои други глупости.

Разумните са тези, които истински се изкупени и вярват в **завръщането на Исус Христос**. Всички, които принадлежат към Църквата-Невяста приемат участие в онова, което Бог върши в настоящото време на земята.

Църквата-Невяста, която е изкупена чрез Кръвта и кръстена с Духът, се измива посредством водната баня на Словото, от всяка нечистота на духът и плътта, и тя пред Бога е без недостатък.

*"...за да утвърди сърцата ви **непорочни в святост** пред нашия Бог и Отец при пришествието на нашия Господ Исус с всичките Негови светии" (1 Сол. 3:13).*

Аз останах верен на Божието призвание и изпращане, и мога заедно с Павел да свидетелствувам: „Но с помощта която получих от Бога стоя до този ден та

свидетелствувам и пред малък и пред голем, без да говоря нищо друго освен това което пророците и Моисей са говорили, че щеше да бъде" (Деян. 26:22).

За мен това говори за главното обещание на истинската Църква, за послание на Словото, което все още предшества Второто идване на Христос, за да бъде всичко правилно и според Божието Слово пред Бога в живота на всеки един вярващ, също и в Църквата. Последното послание преди завръщането на Христос е свързано с вяра и послушание, с отделяне и приготвяне, и както брат Бранхам е казал, свързано е с съвършената любов и вяра във всяко едно Божие слово. Това в същност е истинската цел на Божието послание: сърцата на Божиите деца да бъдат върнати обратно към вярата на апостолските бащи в началото, за да намери ГОСПОД истински подготвена Невяста.

За нас все още е действително казаното от нашия Спасител в Деян. 1:5: *„Защото Иоан е кръщавал с вода; а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух не след много дни"*, а също така е действително и онова, което Петър е проповядвал при основаването на Новозаветната Църква (Деян. 2:38-41): покаяние, вяра, водно кръщаване, и крещение от Духа.

Към пълнотата на възстановяването на Църквата се отнася абсолютно всичко в естествената и духовната сфери. Всеки един, който наистина е станал вярващ, приема Божият ред не само в духовната сфера, но и в личният си живот, в брака и в семейството. Ние вярваме и признаваме всяка една Божия дума, премаме всяко поправяне, и изправяме живота си в послушание според Словото. **"Защото, който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата, той Ми е брат и сестра и майка"** (Мат. 12:50). *„Затова, като отхвърлите всяка нечистота и преливаща се злоба, приемайте с кротост всаденото слово, което може да спаси душите ви" (Яков 1:21)*. Всичките останали могат да правят или да не правят каквото си искат; за което ГОСПОД ще произнесе присъдата Си на последният Съд.

Към избраните се отнася следващото: **"Събери Ми людете, и ще ги направя да чуят думите Ми"** (Втор. 4:10; Пс. 50:5). Който е от Бога, той слуша само Божието слово (Иоан. 8:47). Затова е този повелителен призив:

«Затова - "Излезте изсред тях и отделете се", казва Господ, "И не се допирайте до нечисто"; и "Аз ще ви приема, И ще ви бъда Отец, И вие ще Ми бъдете синове и дъщери", казва всемогъщият Господ" (2 Кор. 6:17-18).

Апостол Петър ни призовава: *„...но както е свят Този, Който ви е призовал, така бивайте и вие свети в цялото си поведение; защото е писано: "Бъдете свети, понеже Аз съм свят" (1 Петр. 1:15-16).*

"...защото плодът на светлината се състои във всяка доброта, правда и истина - като оитвайте кое е благоугодно на Господа" (Ефес. 5:9-10).

„А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вярност, кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон" (Гал. 5:22-23).

„От плодовете им ще ги познаете" (Мат. 7:16).

„И тъй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенствуваме в святост със страх от Бога" (2 Кор. 7:1).

„А когато те отидоха да купят, младоженецът пристигна; и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се затвори" (Мат. 25:10).

„И тъй, понеже ни остава **обещание** да влезем в Неговата почивка, нека се боим да не би да се открие, че някой от вас не е достигнал до нея " (Евр. 4:1).

„Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила; **чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света**" (2 Петр. 1:3-4).

„А сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят **непокътнати духа, душата и тялото ви без порок, до пришествието на нашия Господ Исус Христос**" (1 Сол. 5:23).

Мараната. Дойди Господи Исусе!

500-годишно празнуване. Краят на Реформацията

31 октомври 2017 г. се празнува по цяла Германия един особен празник: 500 години изминаха, от както Мартин Лутер на 31 октомври 1517 г. заковава към вратата на църквата на замъка във Виттенберг своите 95 тезиса, и с това окончателно помогна на Реформацията да дойде към пробива си. А сега всичките църкви, които имат съвместно Никейско вероизповедание, се завръщат в лоното на майката-църква.

"Еврейската свиня" ще остане

Издълбаното изображение в камъка на градската църква в Витенберг, което е по-младо на 200 години от Реформацията, показва една свиня, от цицките на която сучат евреи. С това през Средновековието публично унижавали евреите. Градският съвет и енорийският църковен съвет на Витенберг вземат решение да не се премахва така наречената "Еврейска

свиня" като мемориал срещу антисемитизма, както го изисквала някоя инициатива. По такъв начин посетители и делегации от целия свят ще могат да видят със собствените си очи знакът на дискриминацията на евреите.

Мартин Лутер преживял оправдание чрез вяра. Реформатора е бил вдъхновен от Божият Дух и изпълнен с Божията милост, след това той проповядвал Евангелието. Той вярвал в извършеното изкупление чрез смъртта на Изкупителя върху кръста. Онова, което той е казал за евреите по-късно, като един остарял болен човек, който бил разочарован от един еврейски лекар, това просто трябва да оставим настрана. Обаче тук се премълчава, че тези негови изречения произхождат именно от църковните решения, особено от решението на Лутеранският събор срещу евреите от 1179 г. Омразата към евреите съществува отдавна.

Веднага след като император Константин обявил християнството като държавна религия в цялата Римска империя през 311 г., се започнало преследване на евреите. Тях ги наричали "убийци на Христос и Бога", основно във връзка с разпъването на Христос. В 321 г. на евреите беше забранено празнуването на събота, а неделята е била въведена като нещо задължително. Именно при такова трагическо развитие от 20 май до 25 юли 325 г. в Никея се състоял събор. Константин, който е бил заинтересуван от единство на гражданите, е поканил ръководители на различни направления, които съществували тогава в християнството. Там дискусиите на библейски теми били са водени от езически църковни представители, които употребявали думи от Свящото Писание, а после с тях злоупотребявали. Първото небиблейско вероизповедание за троицата "Бог състои от трима вечни личности" е било съставено и завършено през 381г. в Константинопол, посредством обяснения върху онова, че Святия Дух е третата личност на Бога.

А библейското вероизповедание се намира точно в Библията, и само онова, което е написано в Деяния на Апостолите, произхожда от 16 апостола. И само онова , върху което са учили според посланията на апостолите, в действителност е учението на апостолите.

"Вярващ на Библията" означава човека, който вярва на написаното в Библията! Първата Църква е пребъдвала в учението и практиката на апостолите: *"И те постоянствуваха в поучението на апостолите, в общението, в преломяването на хляба и в молитвите"* (Деян. 2:42).

Църквата на Исус Христос все още е построена върху основанието на апостолите и пророците, като е краеъгълен камък сам Христос Исус (Ефес. 2:20).

Пълната съгласуваност между Старият и Новият Завет е зашеметяваща. В първият стих на Библията **Бог-Елохим** е представен като Творец. **Той**, Вечният, Който в Своята Си същност е Дух, излязъл в начало на времето от вечната Си пълнота на Духът, светлината и живота, във видим образ като ГОСПОД-ЯХВЕ. **Той** посредством всемогъщото Си слово е призовал всичко към съществуване, както видимото, така и невидимото. **Той** е ходил в Едемската градина и сътворил първия човек според Своя образ.

В целия Стар Завет Бог ГОСПОД е възвестявал чрез Своите Си пророци планът на изкуплението, който е съставил от вечността. А в Новият Завет от първата глава и до последната в много стихове е изявено изпълнението на старозаветните пророчества. Основната тема в цялото Свето Писание била и остава темата за Божеството.

Бог ГОСПОД в продължение на 4 000 години Се откривал в Стария Завет по различен начин: като Творец, Пазител, Цар, Съдия и т.н. Заради нашето спасение и изкупление Той Се открил в Новия Завет като Отец на небето, в Сина Си на земята, и в Своята Си Църква чрез Святия Дух. В целия Стар Завет, включително до пророка Малахия, който живеял 400 години преди Христос, никой не е говорил за Отец на небето, никой нито веднъж не е говорил за Сина, и нито веднъж не е казано за три вечни личности, които са едно и съставят триединство, както е показано на изображението.

В Стария Завет предимно се говори за идващият Месия като Изкупител. В повече от 100 пророчества пише за Изкупителя, Който ще Се роди от девица като Божий Син: „*Ето, девица ще зачне и ще роди син, И ще го нарече Емануил*” (Ис. 7:14; Ис. 9:6; Мих. 5:1 и др).

В Новият Завет раждането на Сина е описано с голяма точност. Ангел Гавриил е дошъл към Мария и казал: „*Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение. И ето, ще зачнеш в утробата си и **ще родиш син**, Когото ще наречеш Исус. Той ще бъде велик, и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давида. Ще царува над Якововия дом до века; и царството Му не ще има край*”. А Мария рече на ангела: „*Как ще бъде това, тъй като мъж не познавам?*” И ангелът в отговор ѝ рече: „*Светият Дух ще дойде върху ти, и силата на Всевишния ще те осени; за туй, и светото Онова, Коего ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син*” (Лука 1:30-35).

Бог ГОСПОД лично Се открил на Авраам (Бит. 18 гл.), на Мойсей (Изх. 4 гл.), и на всичките пророци в Стария Завет. Но за да изкупи нас, ГОСПОД беше длъжен Сам Себе Си да открие в плътско тяло. От самото Си раждане: „*...Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, **Който е Христос Господ***” (Лука 2:11), Синът е наречен 300 пъти "ГОСПОД". Той винаги е Същият ГОСПОД (Евр. 13:8), било то в Стария или Новия Завет. И „*... никой не може да нарече Исуса Господ, освен със Светия Дух*” (1 Кор. 12:36).

Няма нито едно единствено място в Библията, което да свидетелствува за Бога, че Той във вечността като Отец е създал и родил Сина. Онова, което са решили езическите отци на църквата, особено на събора в Никея и по-късно в Константинопол, и нарекоха го „Апостолското вероизповедание”, е чуждо за Библията. И където и да било това написано – в "Дидахе", в катехизиса, или в церковната конституция – обаче ако това го няма в Светото Писание, то е небиблейско!

Всичките църкви имат право да си установяват онова, в какво вярват и учат. Обаче на нас се говори да вярваме така, както в действителност говори Светото Писание. Онова, което казвали Тертулиан, Афанасий, Августин, Иероним и другите, е било основата за държавната църква в Римската Империя. Библейските вярващи могат да вярват само в онова, което са установили Божиите човеци при основанието на Новозаветната Църква според поръчението на Бога. Всички, които се позовават на Ефтс. 4:5: „един Господ, една вяра, едно кръщение”, трябва да прочетат в Деяния на Апостолите, как са извършвали кръщението апостолите (Деян. 2:38; Деян. 8:16; Деян. 10:48; Деян. 19:5). Нито един път те не са го извършвали в тринитарна формула, а изключително в новозаветно Име, в което Бог Се открил като Отец в Сина, и изявен чрез Святия Дух, то ест „в името на ГОСПОД Исус Христос”. В първоначалният текст Мат. 28:19 е било написано: „*...и кръщавайте ги в*

името...", а не в три титли. Апостолите Петър, Павел и Филип съвършено точно са извършвали мисионерското поръчение.

Към това, което учили и вършили апостолите Петър, Йоан, Йаков и Павел, е невъзможно нищо да се добавя. Истинското апостолско вероизповядване в действителност е записано само в Библията. Също и Новият Завет е един завършен документ, към което нищо е невъзможно да се добавя, и в който нищо е невъзможно да се променя (Откр. 22 гл.). С цялата честност ние можем да свидетелствуваме пред истинския Бог: **„Защото, когато ви обявихме силата и пришествието на нашия Господ Исус Христос, ние не следвахме хитро измислени басни, а бяхме очевидци на Неговото величие”** (2 Петр. 1:16).

Ние бяхме върнати към оригиналното слово, което е излязло от Йерусалим, и можем да преживяваме какво Бог прави в този най-важния откъс в историята на спасението. Библейското послание, чрез което трябва всичко да се завърне в правилно състояние пред Бога, достига до краищата на земята, и в целия свят сърцата на Божиите деца се връщат към тази една истинска вяра на бащите.

Бог ГОСПОД е завършил Своето дело на сътворението, и Самият Той ще завърши Своето дело на изкуплението, вършейки обещаното в Словото Си: **“...защото ще свърши и ще реши дело по правда; понеже решително дело ще направи Господ на земята”** (Рим. 9:28).

„...Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; Не ще се върне при Мене празно, Но ще извърши волята Ми, И ще благоуспее в онова, за което го изпращам” (Ис. 55:11). Амин.

Действащ по поръчението на Бога:

Вт. Франк

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

Възпроизвеждането и копирането е възможно само с разрешение

Издател: Мисионер Евалд Франк
Freie Volksmission e. V.
Postfach 100707
D-47707 Krefeld
GERMANY

E-mail: E.Frank@freie-volksmission.de
Сайта на мисията: <http://www.freie-volksmission.de>

Сайта на мисията в Словакия: <http://misia.sk>

Всички материали се изпращат на доброволни пожертвования

Книги, брошури и DVD с превод на български и други езици може да поръчате **безплатно**

Уеб страница на български език: <http://bg.v-evangelie.info>

E-mail на български: info@v-evangelie.info